

[Madsen-Mygdal.]

Men dette er en overordentlig farlig Sejlads, der let kan ende et helt andet Sted end det Sted, som alle ønskede og troede var Rejsens Maal.

Det er derfor vor Opfattelse, at denne Tilstand snarest muligt maa bringes til Ophør, men jeg vil her tilføje, at ligesom vi i Slutningen af Januar, da Valutakontoret til Regulering af Importen blev oprettet, under de daværende vanskelige Forhold ikke stillede Krav om, at den lovbestemte Afleveringspligt og kunstige Kursansættelse skulde ophøre øjeblikkelig, men gik med til en Forlængelse paa 2 Maaneder, saaledes tror jeg at turde sige, at vi heller ikke i Dag vil stille et absolut Krav om, at Afleveringspligten ophæves netop den 1. April, hvis der kan anføres særlige Omstændigheder, der begrunder, at en vis yderligere, men kortvarig Frist gives. Jeg har i Rigsdagens Valutaudvalg foreslaaet, at Fristen eventuelt blev sat en Maaned ud til 1. Maj, men til min Beklagelse har Handelsministeren afvist dette. Jeg vil dog tillade mig at udtale Haabet om, at Handelsministeren under Sagens videre Behandling maa overvinde sine Betænkeligheder, saaledes at der kan opnaas Enighed om Lovens Forlængelse ogsaa med Hensyn til Valutarestriktionerne.

Jeg skal slutte med at samle mine Udtalelser derhen, at mit Parti — under Forudsætning af, at der med Hensyn til Valutakontorets importregulerende Virksomhed indføres saa megen Forenkling som muligt — er villigt til at yde vor Medvirkning til Lovforslagets Gennemførelse, men at vi dog bestemt maa modsætte os de af Handelsministeren foreslaaede Tidsfrister for Forlængelsen. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Nationalbankens Fritagelse for Guldindløseligheden gør vi ingen Indvending, men med Hensyn til Valutakontorets Virksomhed maa vi af de Grunde, jeg nu har nævnt, være af den Opfattelse, at Forlængelse ikke bør ske for mere end 3, højst 4 Maaneder. Og endelig med Hensyn til den naturlige Tilstand, vi har her i Landet — i Modsætning til, hvad Tilfældet er i alle andre Lande —, at vi overhovedet ingen Valutanotering har, maa vi mene, at denne Tilstand bør bringes til Ophør saa hurtigt som muligt, i hvert Fald i Løbet af et endnu kortere Tidsrum end dem, jeg før har nævnt.

Christmas Møller: Efter min og mit Partis Opfattelse maa det aldeles afgørende Spørgsmaal, man maa stille sig, og som vi ogsaa har stillet os og søgt at besvare, inden vi gik med til Loven af 29. September, Loven af 18. November og Loven af 30. Januar og de meget indgribende Foranstaltninger overfor det danske Erhvervsliv, som disse Love indeholdt, være dette: Hvad er Opgaven med, og hvad er Maalet for dansk Valutapolitik? Og saa snart man var nogenlunde klar over, hvad Opgaven og Maalet var, maatte det i en Tid som denne, med alle dens Vanskeligheder og mange ekstraordinære Forhold, ogsaa være givet, at man paa en Række Omraader var villig til at gaa med til Foranstaltninger, som man ikke under normale Forhold kunde ønske. Da vi nu i Dag staar overfor en betydningsfuld Forlængelse af Loven af 30. Januar, og da der allerede fra et Partis Side er givet Udtryk for, at man paa et vigtigt og betydningsfuldt Omraade ser anderledes paa dette Spørgsmaal, end man efter Partiets Stilling gennem Maaneder egentlig kunde vente, vil jeg gerne sige, at efter at den første Overgangstids Overvejelser — paa Grund af, at Kronen i September havde forladt Guldet — var endt, er det fra alle Sider erkendt, at Kronen skal følge Sterling, thi saaledes som hele vor økonomiske Politik maa være som Følge af Landets Udførselsforhold, maa vi holde os saa nær til Sterling som muligt. Dermed skal ikke være sagt — det har jeg for mit Vedkommende gjort en Bemærkning om tidligere —, at der ikke kan være Tidspunkter, hvor man maa indtage en noget anden Holdning, og hvor man maa bevare sin Selvstændighed. Jeg tror altsaa, jeg har Lov til at udtrykke det paa den Maade, at det har været og er i Dag den almindelige Opfattelse, at Kronen skal følge Sterling.

I den Skrivelse, som Landbrugsraadet under 14. Marts har sendt Handelsministeren i Anledning af et Møde, Ministeren og Valutaudvalget havde med forskellige Erhvervsorganisationer, og som er underskrevet af de Herrer Sonne og Theilmann og paraferet af Hr. Høgsbro-Holm, siger Landbrugsraadet ogsaa ganske klart — jeg beder om Tilladelse til her og senere at komme med nogle ganske enkelte korte Citater —: Vedrørende Valutakursansættelserne ønsker Raa-